

Kniha Daniel – číslo sto sedemdesiatdva

Fatimina tóna: odhaľovanie satanistického vplyvu za prorockými víziami Katolíckej cirkvi

Jeff Pippenger

2024-04-02

Fatimské proroctvo bolo Satanovým dielom prípravy pri pripravovaní Katolíckej cirkvi, aby mu odovzdala svoju organizáciu, keď sa bude vydávať za Krista, lebo je to „majstrovské dielo Satanovej moci — pomník jeho úsilia posadiť sa na trón, aby vládol zemi podľa svojej vôle.“ Tí, ktorým nebude na úžitok prorocké svedectvo označujúce úlohu Fatimy pri usmerňovaní katolicizmu, pre svoju neochotu veriť v Satanovu schopnosť konať zázraky, sa pripravujú na to, aby boli oklamaní. Fatimské proroctvo sa zaoberalo vnútorným zápasom v katolicizme a vojnou katolicizmu proti ateizmu.

Vojna katolicizmu s ateizmom je predmetom štyridsiateho verša jedenástej kapitoly Daniela. Zobrazenie tohto zápasu sa začalo roku 1798, v štyridsiatom verši. Začalo sa bitkou, v ktorej Napoleon, kráľ juhu, v roku 1798 zajaľ pápeža, a svedectvo v rámci tohto verša sa potom končí tým, že kráľ severu zmieta kráľa juhu v roku 1989. V rámci týchto dejín (1798 až 1989) sú obaja protivníci v rokoch 1917 a 1918 každý označení prorockou symbolikou, ktorá spája obe ich svedectvá, pričom zachováva celkovú tému verša. Fatimské proroctvo je bezpochyby satanské proroctvo, ale je predmetom Božieho prorockého Slova, a preto je to história, ktorú treba správne chápať.

„Jedinou bezpečnosťou pre dušu v tomto čase je pri každom kroku sa pýtať: Čo hovorí Pán svojmu služobníkovi? Slovo Pánovo trvá naveky. Biblia má byť našou príručkou, a namiesto toho, aby sme sa radili s múdrosťou ľudí a prijímali za božskú pravdu tvrdenia konečných smrteľníkov, mali by sme skúmať isté prorocké slovo. Boh prehovoril a jeho slovo je spoľahlivé, a svoju vieru musíme spočínúť na ‚Takto hovorí Pán.‘ Boh chce, aby sme skúmali udalosti, ktoré sa odohrávajú okolo nás, a porovnávali ich s predpoveďami jeho slova, aby sme porozumeli, že žijeme v posledných dňoch. Chceme svoje Biblie a chceme vedieť, čo je v nich napísané. Usilovný študent proroctiev bude odmenený jasnými zjaveniami pravdy, lebo Ježiš povedal: ‚Tvoje slovo je pravda.‘“ Signs of the Times, 1. októbra 1894.

V tretej zástupnej vojne, ako je znázornená vo veršoch trinásť až pätnásť jedenástej kapitoly Daniela, je predstavená mocnosť, ktorá sa zvyšuje, aby upevnila videnie. Tento verš sa naplnil v roku 200 pred Kr., keď „Rimania zasiahli v prospech mladého egyptského kráľa“ a „rozhodli, že má byť chránený pred skazou, ktorú zamýšľali Antiochos a Filip“. Tento verš a dejiny roku 200 pred Kr. poukazujú na to, že tesne pred nedeľným zákonom, pod zámienkou obrany oslabeného Putinovho nástupcu, v čase, keď Spojené štáty a Organizácia Spojených národov (Seleukos a Filip Macedónsky) rozhodli, že zaberú ruské územia a rozdelia si ich na svoj vzájomný prospech, pápežský Rím (smilnica z Týru) začne rozoznievať svoju hudbu, keď začne vychádzať, aby smilnila s kráľmi zeme.

Rok 533 a Justinianov dekrét sa potom zopakujú, ako je to prorocky znázornené v Zjavení, v trinástej kapitole, v druhom verši, ktorý uvádza, že drak (pohanský Rím) poskytne pápežstvu tri veci.

A šelma, ktorú som videl, bola podobná leopardovi, a jej nohy boli ako nohy medveďa, a jej ústa ako ústa leva; a drak jej dal svoju moc, svoj trón i veľkú právomoc. Zjavenie 13:2.

Drak pohanského Ríma dal pápežstvu svoj „trón“ (mesto Rím) v roku 330, keď Konštantín presťahoval svoje hlavné mesto do Konštantínopola. Chlodovik odovzdal pápežstvu svoju vojenskú „moc“ počnúc rokom 496 a v roku 533 Justinian dal pápežstvu občiansku „autoritu“. O päť rokov neskôr pohanský Rím posadil pápežstvo na trón, ako je to znázornené vo veršoch šestnásť, tridsaťjeden a štyridsaťjeden v Danielovi jedenásť. Keď Spojené štáty vyhrajú tretiu zástupnú vojnu, pápežstvo porazí komunistickú moc Ruska, ktorá je predmetom fatimského proroctva. Zástupné vojny nesú pečať pravdy, lebo všetky tri bitky sú vykonané prostredníctvom pápežskej zástupnej armády.

Prvou a poslednou pápežskou zástupnou armádou sú Spojené štáty (odpadlicke protestantstvo). Prostrednou zástupnou armádou sú ukrajinskí nacisti, ktorí boli tiež katolíckou zástupnou armádou proti komunistickému Rusku v druhej svetovej vojne. Sú tri svetové vojny a sú tri zástupné vojny. Druhou vojnou tak svetových vojen, ako aj zástupných vojen bol nacizmus. Súčasná vojna na Ukrajine je vojnou pohraničia, ktorá najprv naplnila verše jedenásť a dvanásť v bitke pri Ráfii. Vojna na Ukrajine sa teraz uskutočňuje v čase druhého z troch úderov islamu tretieho beda, hoci islam nie je zapojený do tej konkrétnej vojny.

Prvý úder bol namierený proti duchovnej nádhernej zemi 11. septembra 2001 a posledný z troch úderov prichádza pri nedeľnom zákone a je opäť namierený proti duchovnej nádhernej zemi. Druhý z troch úderov islamu tretieho beda bol namierený proti doslovnej starovekej nádhernej zemi 7. októbra 2023. Táto vojna sa odohráva v totožnej oblasti, v ktorej Ptolemaios zvíťazil v bitke pri Ráfii. Ježiš povedal, že v posledných dňoch budú vojny a správy o vojnách.

Vojny, o ktorých hovoril Ježiš, sa odohrávajú v dejinách, keď sa naplňa účinok každého videnia, a bol to Ezechiel, kto zaznamenal túto skutočnosť. V týchto dejinách sú znázornené príchod tretieho beda islamu, druhá a tretia bitka zástupných vojen, opakovanie americkej občianskej vojny a opakovanie americkej revolučnej vojny. Tieto vojny sa uskutočňujú počas dejín zapečatovania sto štyridsaťštyri tisíc, a pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone Pán pozdvihne svoje vojsko ako zástavu, keď sa začne záverečná, tretia svetová vojna a keď islam tretieho beda stupňuje svoje rozhnevávanie národov.

Budete počúvať o vojnách a správy o vojnách; hľadajte, aby ste sa neznepokojovali, lebo toto všetko sa musí stať, ale ešte nie je koniec. Lebo povstane národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu; a budú hlady, morové nákazy a zemetrasenia na rozličných miestach. Ale toto všetko je len začiatok bolestí. Matúš 24,6–8.

V čase zapečatovania stoštyridsaťštyritisíc sú dve triedy Božieho ľudu určené podľa ich schopnosti vidieť a počuť.

Preto im hovorím v podobenstvách, lebo hľadiac nevidia a počúvajúc nepočujú ani nerozumejú. A plní sa na nich prorockto Izaiášovo, ktoré hovorí: Sluchom budete počuť, a neporozumiete; a hľadiac budete hľadiet, a neuzriete. Lebo srdce tohto ľudu stuhlo, a ušami ťažko počuli, a svoje oči zavreli, aby azda očami nevideli a ušami nepočuli a srdcom neporozumeli a neobrátili sa, a ja by som ich neuzdravil. Ale blahoslavené sú vaše oči, lebo vidia, a vaše uši, lebo počujú. Matúš 13:13–16.

V tom časovom období, ktoré sa začalo 11. septembra 2001, Ježiš povedal: „budete počuť o vojnách a chýroch o vojnách.“ V knihe Zjavenia Ján predstavuje tých, ktorí počujú Kristov hlas.

Bol som v Duchu v Pánov deň a počul som za sebou mocný hlas ako zvuk poľnice. Zjavenie 1,10.

„Hlas“, ktorý počul, bol „ako trúba“, a trúba je symbolom boja, a hlas počul za sebou. Potom sa obrátil, aby videl hlas.

A obrátil som sa, aby som videl hlas, ktorý hovoril so mnou. A keď som sa obrátil, uvidel som sedem zlatých svietnikov; a uprostred siedmich svietnikov toho, ktorý sa podobal Synovi človeka, odetého rúchom až po nohy a prepásaného na prsiach zlatým pásom. Jeho hlava i jeho vlasy boli biele ako vlna, biele ako sneh; a jeho oči boli ako plameň ohňa; a jeho nohy boli podobné lesklému bronzu, ako rozžeravené v peci; a jeho hlas ako zvuk mnohých vôd. A vo svojej pravej ruke mal sedem hviezd; a z jeho úst vychádzal ostrý dvojsečný meč; a jeho tvár bola ako slnko, keď svieti vo svojej sile. A keď som ho uvidel, padol som k jeho nohám ako mŕtvy. A položil na mňa svoju pravú ruku a povedal mi: Neboj sa; ja som prvý i posledný. Zjavenie 1:12–17.

Videnie Krista, ktoré Ján uvidel, keď sa obrátil, aby videl hlas, bolo tým istým videním, aké videl Daniel v desiatej kapitole, tým istým videním, aké videl Izaiáš v šiestej kapitole, a tým istým videním, ktoré videl Pavol, keď uvidel dejiny siedmich hromov.

„Pokora je neoddeliteľná od svätosti srdca. Čím bližšie sa duša približuje k Bohu, tým úplnejšie je pokorená a podrobená. Keď Jób počul hlas Hospodina z víchrice, zvolal: ‚Sám sebou opovrhujem a kajam sa v prachu a popole.‘ Keď Izaiáš uzrel slávu Hospodina a počul cherubínov volať: ‚Svätý, svätý, svätý je Hospodin zástupov,‘ vtedy zvolal: ‚Beda mi, lebo som stratený!‘ Daniel, keď ho navštívil svätý posol, hovorí: ‚Moja krása sa vo mne obrátila na porušenosť.‘ Pavol po tom, čo bol vytrhnutý do tretieho neba a počul veci, ktoré človeku nie je dovolené vysloviť, hovoril o sebe ako o ‚najmenšom z najmenších zo všetkých svätých.‘ Bol to milovaný Ján, ktorý spočíval na Ježišovej hrudi a uzrel jeho slávu, čo padol pred anjelom ako mŕtvy. Čím pozornejšie a neustálejšie hľadáme na svojho Spasiteľa, tým menej uvidíme na sebe niečo, čo by sme mohli schvaľovať.“ Signs of the Times, 7. apríla 1887.

Keď Gabriel Danielovi vyložil videnie, predstrel prorocké udalosti jedenástej kapitoly. Tieto udalosti sú opisom vojen a v zobrazení týchto vojen príčinné videnie ženského „march“, vyjadreného ako „marah“, spôsobilo, že Daniel bol premenený na obraz Krista. Keď Kristus hovorí, že budete počuť o vojnách a chýroch o vojnách, označuje tým vojny, ktoré sú predložené v jedenástej kapitole Daniela. Ďalej poukazuje na to, že aby človek uvidel videnie, ktoré spôsobuje,

že pozorovateľ je premenený na Jeho obraz, musí sa obrátiť, lebo hlas je za ním. Vojny predstavené v Danielovi 11 sú opismi vojen, ktoré sa odohrali v minulých dejinách. Tým, že človek počuje o týchto vojnách v minulosti, je poučený o dejinách, ktoré sa odohrávajú práve teraz, ale len vtedy, ak má oči, aby videl, a uši, aby počul.

Keď Ezechiel zaznamenal, že príde čas, keď videnie už nebude viac odkladané, bolo to v súvislosti s Ezechielovým videním nebeskej svätyne, kde Ezechiel okrem iného videl „kolesá uprostred kolies“, ktoré sestra Whiteová označuje za zložitú súhru ľudských udalostí.

„Na brehoch rieky Kebár videl Ezechiel víchricu, ktorá sa zdala prichádzať od severu, veľký oblak a blčiaci oheň, a jas bol vôkol neho, a z jeho stredu akoby lesk jantáru. ‘ Množstvo kolies, pretínajúcich sa navzájom, bolo uvádzané do pohybu štyrmi živými bytosťami. Vysoko nad tým všetkým bola podoba trónu, na pohľad ako z kameňa zaфіru; a na podobe trónu bola podoba na pohľad ako človek nad ním. ‘ ,A v cherubínoch sa ukázala podoba ľudskej ruky pod ich krídlami.‘ Ezechiel 1,4.26; 10,8. Usporiadanie kolies bolo natoľko zložitá, že sa na prvý pohľad zdali byť v zmätku; pohybovali sa však v dokonalej súhre. Nebeské bytosti, podopierané a vedené rukou pod krídlami cherubínov, poháňali tieto kolesá; nad nimi, na zaфіrovom tróne, bol Večný a okolo trónu dúha, znak Božieho milosrdenstva.“

„Ako boli kolesám podobné spleti vedené rukou pod krídlami cherubínov, tak je aj zložitá hra ľudských udalostí pod božskou kontrolou. Uprostred sváru a zmätku národov Ten, ktorý sedí nad cherubínmi, stále riadi záležitosti zeme.“

„Dejiny národov, ktoré jeden po druhom zaujali svoj vymeraný čas a miesto a nevedome vydávali svedectvo o pravde, ktorej význam sami nepoznali, hovoria k nám. Každému národu i každému jednotlivcovi dneška Boh určil miesto vo svojom veľkom pláne. Dnes sú ľudia i národy meraní olovnícou v ruke Toho, ktorý sa nikdy nemýli. Všetci sa svojou vlastnou voľbou rozhodujú o svojom údele a Boh všetko riadi tak, aby sa naplnili Jeho zábery.“

„Dejiny, ktoré veľké JA SOM vyznačilo vo svojom slove, spájajú článok za článkom v prorockej reči od večnosti v minulosti až po večnosť v budúcnosti, nám hovoria, kde sa dnes nachádzame v slede vekov a čo možno očakávať v čase, ktorý príde. Všetko, o čom proroctvo predpovedalo, že sa stane, až do prítomného času, bolo zaznamenané na stránkach dejín, a môžeme si byť istí, že všetko, čo ešte len príde, sa naplní vo svojom poriadku.

„Konečné zvrhnutie všetkých pozemských panstiev je jasne predpovedané v slove pravdy. V proroctve vyrieknutom vtedy, keď bol nad posledným kráľom Izraela vynesенý rozsudok od Boha, je dané toto posolstvo.“ Education, 178, 179.

Spleť kolesá, ktoré sa na prvý pohľad javia ako zmätok, sú spleťou hrou ľudských udalostí, predstavených v zápase a zmätku národov. Dejiny, ktoré Kristus vyznačil vo svojom Slove, nám hovoria, kde sa nachádzame, a tým zároveň označujú konečný pád všetkých pozemských panstiev. Čas pečatenia stoštyridsaťštyritisíc je miestom, kde sa naplnia účinky každého videnia, a v rámci týchto dejín kolesá predstavujú vojny a chýry o vojnách, ktoré Kristus označil za „počiatok bolestí“. Počiatok bolestí sa začal 11. septembra 2001, lebo vtedy sa začal čas pečatenia stoštyridsaťštyritisíc a anjel pečate kladie svoju pečať na tých, ktorí vzdychajú a nariekajú pre

ohavnosti, ktoré sa páchajú v cirkvi i v krajine.

Vojny v krajine pôsobia zármutok tým, ktorí vidia a počujú, čo tieto vojny predstavujú. Dejiny zapečatovania označujú konečné zvrhnutie všetkých pozemských kráľovstiev a zvrhnutie týchto kráľovstiev bolo vysledované v prorockých dejinách minulosti. Keď Izaiáš v šiestej kapitole uvidel to isté videnie ako Ján, Daniel, Ezechiel, Jób a Pavol, dobrovoľne sa ponúkol, že prednesie posolstvo pre ten čas, ale spýtal sa, ako dlho bude musieť toto posolstvo prednášať?

Potom som počul hlas Pána, ktorý hovoril: Koho pošlem a kto pôjde za nás? Vtedy som povedal: Hľa, tu som, pošli mňa. A povedal: Chod' a povedz tomuto ľudu: Počúvajteže, ale nerozumejte; hľadajteže, ale nepoznávajúte. Urob srdce tohto ľudu zatvrdnutým, ich uši zaťaž a ich oči zatvor, aby nevideli svojimi očami a nepočuli svojimi ušami a neporozumeli svojim srdcom a neobrátili sa, aby nebolí uzdravení. Vtedy som povedal: Pane, dokedy? A on odpovedal: Dokiaľ mestá neostanú spustošené, bez obyvateľa, a domy bez človeka, a zem nebude úplne spustnutá, a dokiaľ Hospodin neodvedie ľudí ďaleko a uprostred krajiny nebude veľké opustenie. Izaiáš 6:8–12.

Izaiáš dostal odpoveď, že bude musieť predkladať posolstvo dovtedy, „kým nebude krajina celkom spustošená“. Posolstvo o spečatení sa dáva v čase vojny a táto vojna je výslovne označená ako výklad videnia „marah“, ktoré všetci proroci uzreli. Vonkajšie posolstvo je určené na to, aby vyvolalo vnútornú skúsenosť, ale iba u tých, ktorí „budú počuť“.

Spojenie pápežskej zástupnej armády nacistov v druhej svetovej vojne sa, riadok za riadkom, zhoduje s druhou zástupnou armádou v druhej zástupnej vojne a samotná druhá svetová vojna sa takisto zhoduje s druhou zástupnou vojnou. Spojenie druhej zástupnej vojny s pohraničnou vojnou pri Ráfii, ktorá sa teraz opakuje na Ukrajine, je geograficky spojené s druhým úderom islamu tretieho beda, ktorý sa začal 7. októbra 2023, a predstavuje prorocké kolesá uprostred kolies.

V roku 1999 vyšla kniha, ktorú napísal John Cornwell. John Cornwell bol v tom čase seniorným výskumným pracovníkom na Jesus College v Cambridgi v Anglicku a oceňovaným novinárom a autorom. Kniha sa zaoberala úlohou rímskeho pápeža, ktorý vládol počas druhej svetovej vojny. Kniha sa začína budúcim pápežovým starým otcom, ktorý bol pravou rukou pápeža Pia IX., známeho ako Pio Nono. V roku 1849 zaútočil republikánsky dav na vatikánske komplexy a pápež Pius IX. utiekol z mesta Rím. Mužom, ktorého vzal so sebou do exilu, bol starý otec Eugenia Pacelliho. Eugenio Pacelli bol vnukom pravej ruky pápeža Pia IX. a neskôr sa stal Piom XII.; kniha o Eugenio Pacellim niesla názov Hitlerov pápež, Tajné dejiny Pia XII.

V knihe Cornwell skúma, do akej miery si pápež Pius XII., predtým kardinál Eugenio Pacelli, uvedomoval prenasledovanie Židov nacistickým režimom počas druhej svetovej vojny a ako naň reagoval. Ukazuje, že verejné mlčanie Pia XII. a jeho nečinnosť pri odsúdení holokaustu boli prejavom jeho nemorálneho vedenia počas vojny.

Cornwell podáva historický kontext pontifikátu Pia XII., vrátane jeho diplomatického zázemia a zložitých politických pomerov danej doby. Skúma prístup Vatikánu k rokovaniam s nacistickým Nemeckom. Cornwell konštatuje, že Pius XII. zlyhal, keď sa verejne nepostavil proti holokaustu a

nezasiahol v prospech prenasledovaných Židov, pretože on ako kardinál v roku 1933 sprostredkoval uzavretie konkordátu s Hitlerom, ktorý sľuboval katolícku podriadenosť Hitlerovmu dielu.

V tejto štúdii budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

Po druhej svetovej vojne sa niektorým nacistickým vojnovým zločincom podarilo uniknúť spravodlivosti útekom do rôznych krajín vrátane viacerých štátov Južnej Ameriky. Hlavné spôsoby, ktorými unikli a dostali sa do Južnej Ameriky, zahŕňali:

Krycie cesty: Krycie cesty boli tajné únikové trasy zriadené rôznymi organizáciami vrátane Katolíckej cirkvi a spriaznených spravodajských služieb s cieľom pomôcť nacistom a ďalším utečencom uniknúť z Európy. Tieto trasy často zahŕňali používanie falošných identít, sfalšovaných dokumentov a pašeráckych sietí na uľahčenie ich presunu do bezpečných útočísk vrátane Južnej Ameriky.

Falošné dokumenty: Mnohí nacistickí utečenci získali falošné pasy, víza a iné cestovné doklady, aby skryli svoju pravú totožnosť a vyhli sa zadržaniu. Tieto dokumenty používali na cestovanie cez neutrálne alebo naklonené krajiny predtým, než sa dostali do Južnej Ameriky.

Spoluvina úradov: V niektorých prípadoch úradníci v juhoamerických krajinách, ktorí im boli naklonení, prehliadali prítomnosť nacistických utečencov alebo im aktívne pomáhali vyhnúť sa zadržaniu. Niektoré vlády, najmä tie s autoritárskymi režimami naklonenými nacistickej ideológii, poskytli týmto jednotlivcom útočisko.

Právne medzery: Niektorí nacistickí vojnoví zločinci využívali právne medzery alebo benevolentné extradičné zákony v krajinách Južnej Ameriky, aby sa vyhli vydaniu do Európy, kde by čelili trestnému stíhaniu za svoje zločiny.

Celkovo kombinácia únikových trás, sfalšovaných dokumentov, spolupáchateľstva úradov a právnych medzier umožnila nacistickým vojnovým zločincom uniknúť do Južnej Ameriky a vyhýbať sa spravodlivosti po mnoho rokov po skončení druhej svetovej vojny. ChatGPT, marec 2024.